

1775,33.

QVAESTIO
CONTROVERSI IVRIS
AN
LEGATI VINDICATIO
ET PETITIO EX TESTAMENTO
ELECTIVE COMPETAT
LEGATARIO
QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRGENS.
SOCIO
IN AUDITORIO IVRIDICO
DIE XI. DECEMBER. ANNO CCCCCCLXXV.
DEFENDET
CAROLVS CHRISTOPHORVS STOESNERVS
QVERFVRTH. SAX.
LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMPA.

AN
LEGATI VINDICATIO
ET PETITIO EX TESTAMENTO
ELECTIVE COMPETAT
LEGATARIO

§. L

A brogatis Iustinianeo Iure actionum seu formularum so-
lennitatibus, vix quisquam erit, qui adhuc earum
formularum cognitioni vel minimum usum futurum, adfirmer,
imo communis prope est opinio, tuto cognitione ea
nos carere posse. Cedo, si tibi Iureconsultum fингis, qui
quasi opifex apud alium per quatuor, quinque aut sex annos
tirocinium posuit, et multa describendo sese peritum scri-
psit, qui ergo scriptum aliquod exarare didicit, quod libelli
formam praesefert, tuto is ignorabit formulariam romano-
rum iurisprudentiam. CICERO quidem in *Orat. pro L.*
Muren. cap. XIII. parum videtur aestimasse hanc terrii iuris
romani obiecti cognitionem et prudentiam videlicet *formu-*
larum

tarum seu actionem, qui ipse declarat: *si sibi homini occupato stomachum mouerint, triduo se Iureconsultum professurum.* Sed caue Ciceroni credas, qui, pro vt res ferebat, oratorem agebat, quique sibi ipsi sententiam fert in *Lib. de Finib. Bon. et Mal. L. IV. c. 27.* Non ergo, inquit, tecum ita loquar, Cato, ut iisdem his de rebus, cum L. Murenam te accusante defendem. Apud imperitos tunc illa dicta sunt, aliquid etiam coronae datum. Nunc agendum subtilius. Et quamvis ipsem de philosophicis ageret, tamen cum coram corona in iudicio diceret de Philosophia Stoæ et de Iurisprudentia, ad utramque ergo doctrinam Ciceronis sententia protrahenda.

§. II.

At ne frustra adfirmassé videamus formulariae iurisprudentiae utilitatem, prouoco ad veram actionum romanarum in iure interpretationem, partitionem et ex iis formulis conclusiones futuras. Vnde capiamus veras notiones actionum in rem conceptarum, mixtarum, et quae praescriptis verbis dicuntur. Quomodo recte explicabimus directarum utiliumque actionum indolem, ni formulorum rationes tenemus. Neque errare videtur BOEHMERVS de *Action.* S. I. Cap. III. §. 29. qui ex formulis negotiorum differentiam actionum bonaæ fidei strictique juris interpretatur. De his ergo omnibus parum recte disputabimus, nisi rationibus petitis ex suis fontibus scil. formulis, quas Iureconsulti, quorum capita et fragmenta Pandectaræ tenent, ob oculus habuere, cum illis temporibus, quo scriberant, formularium adhuc esset forum. Quae vero alia, quam ex formulis legatorum diuersis sumta rei vindicationis atque ex testamento ad legatum petendum actionis fines determinandi causa adest, quam ad intagandam actionem, quae et quando quaque instituenda sit, recte adhibebimus.

§. III.

§. III.

Inter legatorum genera, quidquid antiquitus intererat, a formula pendebat. Vbi ergo testator scriperat lege suae familiae lata, TITIO DO, LEGO SVMITO AEDEM MAM, non adhibito heredis facto coniuncto, legatarius, ut aedis legatae dominus efficeretur, necesse erat. Quod et innuit SERVIVS ad Virgilium Aeneid. V. v. 533. sume, inquit, percipe. Nam verbum est Iureconsultorum, quo vtuntur, quoties legatum non ab herede datur, sed est in accipientis arbitrio, id est vindicationis vel optionis. Moneo legatum optionis formula sua esse vindicationis peractio prius actu legitimo optionis. Cum itaque, dominium statim in legatarium transiret, cui res per vindicationem legata, intulerunt Iureconsulti, aliam rem, quam quae testatoris propria ex iure Quiritium erat, formula vindicationis legari non potuisse. Quare et re aliena per vindicationem legata, inutiliter legasse videbatur ante se natusconsultum Neronianum. Habebat ergo rei vindicationem, qua rem legataam consequebatur. At si dannandi formula testator usus fuerat, nec rei traditionem dominium rei legatae in legatarium transibat, quare ni traderet heres, actione ex testamento conueniendus. Causa erat in formula: HERES MEVS DAMNAS ESTO TITIO DARE FUNDVM MEVM. vel HEREDEM MEVM IVBEO caet Heres itaque adeundo hereditatem agnoscebat legem a testatore super pecunia sua latam. Lex itaque priuata obligabat heredem, et ex hac lege formula actionis concepienda. Hinc tantum contra heredem, nunquam contra alium rei legatae possessorum instituenda, quippe tertius ille non heres possessor lege illa priuata non tenebatur. Duas itaque legatorum petendorum formulas notamus, vindicationis et ex testamento

A 3

Non

Non opus, vt de reliquis dicam, quippe ad rem nostram
haud faciunt.

§. IV.

Aiunt, tuto nos his formulis et legandi et agendi carituros. Bene! si notarius scribas testamentum, si libellum forsan concipiatis. Causam dicis, quod Iustinianus formulas abrogasset omnemque inter legatorum genera diuersa differentias sustulerit. Communes exinde ex hac opinione erunt omni amplius legato olim conceptae videlicet et rei vindicatio et ex testamento actio. Iam huius confusi iuris causa quodammodo Iustinianum texant Viri docti ut *Aurel. GALVANVS de Vſuſruſt. c. XL. Edm. MERILIVS Obſerv. VI. 33.* et alii quod huius diuersi iuris legatorum mentionem facientia fragmenta Digestis inseri passus sit. Sed putamus, defendi posse Iustinianum. Nam quamvis formulas abrogauerit, tamen eundem omnia legata ita confudisse, vt plane veteris iuris nulla supersit adhuc differentia, haud affirmemus, vt deinceps apparebit. Sunt tamen multi, qui omnem differentiam plane abolitam affirmant, et hinc ytramque actionem et rei vindicationem et ex testamento actionem electiue legatario competere statuunt, quam opinionem alit *M E N VENIUS in Theor. et Praxi Pandect. L. XXX. §. 28.*

§. V.

Diximus, superesse adhuc differentias ex antiquis illis legatorum formulis a Iustiano sublati. Videamus, an recte, imo videamus an electio legatarii esse possit in instituenda actione ad petendum legatum relictum. Sit in testamento patris familias ita scriptum: *Titio vermaſche ich Sempronii Garten.* Est sane legatum rei alienae, est legatum omnino validum; sed an legatario electiue rei vindicatio-

nem

nem et ex testamento actionem dabimus? Quis haec adfir-
met? Vnde dicat legatarius dominium sibi competere in hor-
to Semproniano, quamvis directis in eum verbis legatum
relictum fuerat, cum ipse testator rei legatae haud fuerat do-
minus. Spreta quamvis formularia solennitate, tamen tan-
quam damnationis legatum nunquam aliam, quam contra he-
redem ex testamento actionem producit. Addo aliam spe-
ciem: Fac testatorem, liberationem legare debitori in
testamento. Quae actionis realis et personalis ele^ctio
quippe tutus legatarius doli exceptione si quid exi-
gat heres. Neque regula a *Menkenio* generaliter scripta, ve-
ra erit, nisi in legato rei propriae testatoris, si res legata a
tertio possessore possideatur. Tunc eligat legatarius, utrum
contra tertium possessorem agere velit rei vindicatione, an
vero malit conuenire ex testamento heredem, ut a possessore
tertio rem testatoris vindicet sibique eandem tradat. Praeter
hanc speciem vix ele^ctio adserenda. Quamvis enim olim le-
gata res ab herede vindicanda ex vindicationis legato et ho-
die vindicari posse ab eodem videatur, tamen si fori regula, ut
actor et faciliorem et pinguorem actionem instituat, obseruan-
da, potius experientur legatarius sublata formularia solennitate ex
testamento, quippe fundamentum sc. aditam hereditatem facil-
ius probare potest, quam testatoris dominium. Manet ergo ex
veteri iure differentia inter legatum vindicationis et damnatio-
nis in legis rei testatoris propriae et legis rei alienae intui-
turu actionis eligendae.

§. VI.

Sed et non inutilem fore formularum notitiam in actionibus
recte instituendis. Sicut enim verba formulae vindicationis in
ipsam rem concepta: aio meam esse, ut hinc appareat fundamen-
tum quoque in nostro foro in rem statuendum esse, ita in
actione

actione ex testamento, verbaque in personam heredis, quod
 hereditatem adierat concepta, facile appareat, apud nos
 fundamentum ponendum esse in additione hereditatis, quip-
 pe, ea adita, tenebatur ad ea praestanda, quae pater familias
 sua lege statuerat. At praeterea miror, ipsum **MENKENIUM**
 cit. loc. §. 29. scripsisse: *Etiam ex testamento indubitate fidei*
Iure Saxonico executive agi potest iuxta O.R.D. PROV. d. A.
 1555. *Tit. Versatzte Brief und Siegel. sic. pron. F.I.L.M. Oetbr.*
 A: 1699. Sed in *O. P. cit. l. scriptum: Weil in allen Hand-
 lungen, so zwischen den Leuten geschehen billig nichts höher der
 treue und Glauben auch Berieff und Siegel, die ein ieder von sich
 giebt, sollen bedacht werden. Und gleichwohl vielmals besun-
 den wird, dass ihrer etliche zu ihrer selbst Verkleinerung und
 bösen Nachrede, sich ihrer klaren schriftl. Bebilligung wei-
 gern. So ordnen wir hiermit, wo einer seiner öffentl. unleugbar-
 en und unverfaßchten Brief und Siegeln, die keine unehrl.
 Zusage in sich halten, vorsetzl. und ohne Ursache nicht nach-
 kommen, sondern darwieder vortheilhaftige Auszüge suchen, und
 erst darüber erkennen lassen wolte, dass ihm solches keinerweges ge-
 flattet, sondern wir ihn, Innhalts gegebene Briefe u. s. f. Sed ni-
 hil de testamento hac lege, potius ea tantum scriptura, ex qua
 fundamentum probari potest: die keine Unehrl. Zusage in sich
 halten. At quaero: quae fundamenti actionis ex testamento
 videlicet additionis hereditatis probatio ex testamento habenda.
 Sane nulla, hinc nec executive agi posse credendum, cum
 executive tantum ex eo documento agi possit, ex quo sin-
 gula libelli capita statim probantur.*

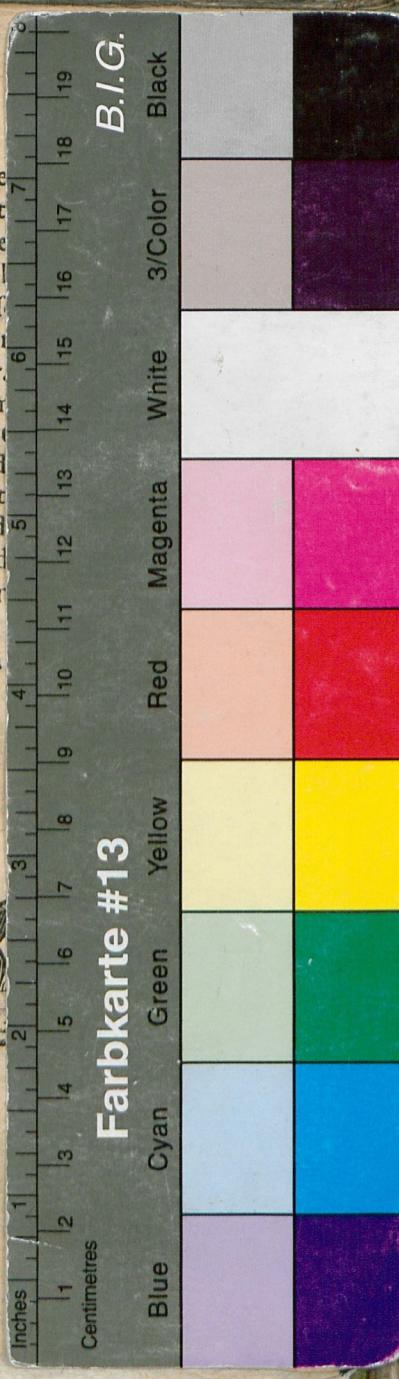
(leipzig) Diss., 1775 A(1)

Sb

KD18

B.I.G.

1775,33.

QVAESTIO
CONTROVERSI IVRIS
AN
LEGATI VINDICATIO
ET PETITIO EX TESTAMENTO
ELECTIVE COMPETAT
LEGATARIO
QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRGENS.
SOCIO
IN AVDITORIO IVRIDICO
DIE XI. DECEMBR. ANNO CCCCCCLXXV.
DEFENDET
CAROLVS CHRISTOPHORVS STOESNERVS
QVERFVRTH. SAX.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMPA.

